

SAREŽĢĪTĀS VIETAS BĪBELĒ

Sabata pēcpusdienai

NEDĒĻAS PĒTĪJUMIEM:

2Tīm 2:10–15, 1L 29:17, Jēk 4:6–10, Gal 6:9, Apd 17:11.

ATMIŅAS PANTS:

“Uzskatiet mūsu Kunga pacietību kā glābšanai dotu, kā jau arī mūsu mīļais brālis Pāvils jums ir rakstījis pēc viņam dotās gudrības. Tā viņš runā par šīm lietām visās vēstulēs, kurās ir kas grūti saprotams, ko nemācītie un nenostiprinātie ļaudis sagroza, tāpat kā arī citus rakstus, sev par pazušanu” (2Pēt 3:15, 16).

Pārrunājot apustuļa Pāvila vēstules, Pēteris raksta, ka tajās un dažās citās vietās Rakstos ir “dažas lietas, ko ir grūti saprast” (2Pēt 3:16, NIV). Šos vārdus ir sagrozījuši un sajaukuši “nemācītie un nenostiprinātie ļaudis” (2Pēt 3:16) paši sev par pazušanu. Pēteris nesaka, ka visas lietas ir grūti saprast, bet tikai dažas.

Mēs zinām to, vai ne? Kurš godīgs Bībeles lasītājs gan nav nonācis saskarē ar pantiem, kas liekas dīvaini un grūti saprotami? Pavisam noteikti, kādā brīdī mums visiem ir bijusi šāda pieredze.

Tieši tāpēc mēs šajā nedēļā aplūkosim ne tik daudz grūtus pantus kā tādus, bet gan kas varētu būt iemesli šiem izaicinājumiem un kā mēs varam tikt ar tiem galā, būdami uzticīgi patiesības meklētāji Dieva Vārdā. Visbeidzot jāpiebilst, ka daži no šiem izaicinošajiem pantiem šajā debess pusē varētu arī nekad netikt izskaidroti. Vienlaikus lielākā daļa Bībeles pantu nesagādā nekādas grūtības, un nav vajadzības ļaut dažiem grūtiem pantiem vājināt mūsu uzticību Dieva Vārda kā vienota veseluma uzticamībai un autoritātei.

Lūdzu, iepazīsties ar šīs nedēļas tēmu, lai sagatavotos Bībeles izpētei 20. jūnijā.

Iespējamie pretrunu iemesli

Izlasi 2Tim 2:10–15. Pāvils brīdina Timoteju būt čaklam un “pareizi mācīt patiesības vārdu”. Kāda svarīga vēsts mums ir šeit dota? _____

Neviens meklējošs un godīgs Rakstu pētnieks nenoliegs faktu, ka Bībelē ir panti, ko ir grūti saprast. Šai situācijai nevajadzētu mums traucēt. Zināmā mērā šīs grūtības ir jāgaida. Galu galā mēs esam nepilnīgas un aprobežotas būtnes, un nevienam cilvēkam nav visaptverošas zināšanas par katru jautājumu, arī ne par dievišķām lietām. Tāpēc tad, kad neziņošas un ierobežotas būtnes cenšas saprast bezgalīgā Bībeles Dieva gudrību, tas ir saistīts ar zināmām grūtībām. Šādas grūtības Bībeles mācību izpratnē tomēr nepierāda, ka tas, ko Bībele apstiprina, būtu nepatiess.

Tie, kas nepieņem Bībeles mācību par dievišķo atklāsmi un inspirāciju, bieži vien apgalvo, ka šīs grūtības ir pretrunas un kļūdas. Tā kā viņiem Bībele ir vairāk vai mazāk cilvēku grāmata, viņi uzskata, ka Bībelei ir jābūt bez kļūdām un nepilnībām. Ar šādu domāšanu bieži netiek pieliktas nopietnas pūles, lai meklētu izskaidrojumu, kas ņemtu vērā Rakstu vienotību un uzticamību, ko garantē dievišķā inspirācija. Cilvēki, kas sāk apšaubīt Rakstu pirmās lappuses, piemēram, radīšanas ziņojumu, drīz var nonākt šaubās un neskaidrībā arī par jebkuru citu rakstvietu.

Dažas nesaskaņas Rakstos var būt kādas sīkas kļūdas no pārrakstītāju vai tulkotāju puses. Elena Vaita apliecina: “Daži skatās uz mums sērīgi un saka: ‘Vai jūs nedomājat, ka, pārrakstot un tulkojot, varēja tikt ielaistas kļūdas?’ Tas viss ir iespējams, un prāts, kas ir tik šaurs, ka tas vilcinās un klūp pār šo iespēju un iespējamību, būs tikpat gatavs kļūpt pār inspirētā Vārda noslēpumiem, jo viņu vājie prāti nespēj tajā saskatīt Dieva nodomus. Jā, viņi tikpat viegli klups pār skaidriem faktiem, ko vienkāršs prāts pieņems, ieraudzīs dievišķo, kam dievišķie vārdi būs skaidri un skaisti, pilni un pilnīgi. Tādaī dvēselei, kam neradīs grūtības visskaidrāk atklātās patiesības, neviena kļūda neradīs satraukumu, ne arī liks kājām kļūpt.” (“Izmeklētās vēstis” 1. sēj., 16. lpp.)

Kāpēc ir tik svarīgi pie Bībeles iet pazemības un padevības garā? _____

Risinet grūtības godīgi un rūpīgi

Vai jūs esat kādreiz nonākuši saskarē ar pantu vai pantiem, ko jūs nesapratāt vai uzskatījāt par pārāk grūtiem, lai saskaņotu tos ar citiem pantiem vai realitāti kopumā? Ir grūti iedomāties, ka jūs nebūtu kādā brīdī ar šādu problēmu saskārušies. Jautājums ir, kā jūs reaģējāt? Vēl svarīgāks jautājums: kā jums vajadzēja reaģēt?

Izlasī 1L 29:17, Sak 2:7, 1Tim 4:16. Ko šie panti pasaka tādu, ko var attiecināt uz jautājumu, kā tikt galā ar grūtiem pantiem? _____

_____

Tikai tad, ja esam godīgi, mēs stājamies preti grūtībām atbilstošā veidā. Godīgums mūs sargā, jo mēs neizvairāties no jebkādām grūtībām un necenšamies tās apslāpēt. Godīgums arī atturēs mūs no virspusējām atbildēm, kas neiztur rūpīgu pārbaudi. Dievu iepriecina mūsu godīgums un viengabalainība. Tāpēc mums vajadzētu censties līdzināties Viņam savā raksturā un visā, ko mēs darām, pat savās Bībeles studijās.

Godīgi cilvēki risinās Bībeles grūtības uzmanīgi un neizraujot informāciju ārpus konteksta, neizkropļojot patiesību ar pārspilētu valodu un nevadot citus pa nepareiziem ceļiem, izmantojot manipulējošus pierādījumus. Ir daudz labāk gaidīt ilgtspējīgu atbildi uz jautājumu, kas sagādā grūtības, nekā mēģināt nodrošināt izvairīgu vai neapmierinošu risinājumu. Pozitīva blakusiedarbība godīgumam Bībeles izpētē ir tā, ka tā veido uzticību, un uzticība ir visu veselīgu personīgo attiecību būtība. Tā pārliecina cilvēkus daudz vairāk nekā nepamatotas atbildes. Ir labāk teikt, ka tu nezini, nekā mēģināt atbildēt uz jautājumu. Ir labāk korekti izskaidrot pantu, nevis mēģināt pateikt to, ko tu gribi, lai šis pants pasaka, lai gan patiesībā tas tā nav.

Godīgi cilvēki grib rūpīgi uzzināt Dieva Vārda patiesību un tāpēc pastāvīgi pārliecinās, ka viņi nesteidzas ar neapdomātiem secinājumiem, kas ir balstīti uz ierobežotām zināšanām vai nepamatoti pierādījumiem. Rūpīgi cilvēki ir apņēmības pilni nepalaist garām nevienu aspektu vai detaļu, kas varētu būt svarīga. Viņi nesteidzas savā domāšanā, bet ir pamatīgi un čakli savos Dieva Vārda pētījumos un ar to saistītajā informācijā.

Ko jūs darāt vai ko jums vajadzētu darīt ar pantiem, ko jūs pilnībā nesaprotat vai kuri, šķiet, nesaskan ar jūsu izpratni par patiesību? _____

_____

Pazemīga grūtību risināšana

Izlasi Jēk 4:6–10, 2L 7:14 un Cef 3:12. Kāpēc pazemība ir svarīga, cenšoties atrisināt grūtas vietas Bībelē? _____

Daudzi cilvēki ir nonākuši pie pārsteidzoša atklājuma un pazemīga uzskata, ka viņi ir atkarīgi no kaut kā un kāda ārpus sevis. Viņi ir sapratuši, ka viņi nav visu lietu mēraukla. Šie cilvēki vērtē patiesību vairāk nekā sava ego vajadzību būt pareiziem, un viņi apzinās, ka patiesība nav viņu pašu veidota, bet drīzāk viņi ar to saduras. Varbūt vislielākā patiesība, ko šie cilvēki saprot, ir tas, cik maz viņi patiesībā zina par patiesību. Viņi apzinās, kā Pāvils rakstīja, ka viņi redz “mīklaini, kā spogulī” (1kor 13:12).

Pazemības labvēlīgā ietekme uz domāšanu ir daudzveidīga: pazemīgas meklēšanas ieradums ir izaugsmes pamats, jo tas rada brīvību, kas dabiski veido mācīties gatavu garu. Tas nenozīmē, ka pazemīgi cilvēki bieži būs kļūdaini vai arī ka viņi vienmēr mainīs savas domas vai nekad nenonāks pie stipras pārliecības. Tas nozīmē tikai to, ka viņi ir pakļāvīgi Bībeles patiesībai. Viņi apzinās savu zināšanu ierobežojumus un tāpēc spēj paplašināt savas zināšanas un izpratni par Dieva Vārdu tādā veidā, ko augstprātīgs un lepns intelektuālis nedarīs.

“Visi, kas nāks pie Dieva Vārda, meklējot vadību ar pazemīgu, meklējošu sirdi, apņēmiņi uzzināt glābšanas nosacījumus, sapratīs, ko saka Raksti. Bet tie, kas ienesīs Vārda pētīšanā garu, ko tas neapstiprina, paņems no pētījuma garu, ko tas nav sniedzis. Kungs neuzrunā prātu, kas nav meklējošs. Viņš neizšķiež savas pamācības tiem, kas ir negodbijīgi vai piesārņoti. Tikmēr kārdinātājs izglīto ikvienu prātu, kas padodas tā ierosinājumiem, un ir labprātīgs padarīt Dieva svēto likumu pilnīgi neiedarbīgu. Mums ir nepieciešams pazemot savas sirdis un ar godbijību un dziļu nopietnību meklēt dzīvības Vārdu. Jo tikai tāds prāts, kas ir pazemīgs un nožēlas pilns, var redzēt gaismu.” (“Advent Review and Sabbath Herald” 1907. gada 22. augusts)

Kā jūs varat iegūt pareizo līdzsvaru starp pazemību un pārliecību? Piemēram, kā jūs atbildētu uz šādu apsūdzību: “Kā jūs, septītās dienas adventisti, varat būt tik pārliecināti, ka jums ir taisnība sabata jautājumā un ka gandrīz visi citi kļūdās?” _____

Noteiktība un pacietība

Izlasi Gal 6:9. Lai gan Pāvils šeit runā par neatlaidību, darot labu citiem, tāda pati attieksme ir nepieciešama, risinot grūtus jautājumus. Kāpēc noteiktība un pacietība ir svarīgas, risinot problēmas? _____

Patiesi sasniegumi vienmēr prasa neatlaidību. Ko mēs iegūstam viegli, mēs pārāk bieži nenovērtējam. Grūtības Bībelē dod mums iespēju likt smadzenēm strādāt, un noteiktība un neatlaidība tajā, kur mēs meklējam risinājumu, parāda, cik svarīgs šis jautājums mums ir. Laiks, ko esam pavadījuši, pētot Bībeli, lai saprastu vairāk par tās nozīmi un vēsti, ir labi pavadīts laiks. Varbūt čaklas Rakstu pētīšanas pieredze, meklējot atbildi, pat ja tas būs ilgi, būs lielāka svētība, nekā pats problēmas risinājums, ja mēs to beigās atrodam. Galu galā – ja mēs atrodam risinājumu satraucošai problēmai, tā mums kļūst ļoti dārga pieredze.

Fakts, ka jūs nevarat atrisināt grūtības ātri, nepierāda, ka tās nevar tikt atrisinātas. Pārsteidzoši, cik bieži mēs neievērojam šo skaidro faktu. Ir daudzi, kas, sastopoties ar grūtībām Bībelē, nedaudz par tām padomājot un neredzot iespējamo risinājumu, uzreiz nonāk pie secinājuma, ka šī problēma nevar tikt atrisināta. Daži sāk apšaubīt Bībeles uzticamību kopumā. Bet mēs nedrīkstam aizmirst, ka risinājums var būt ļoti vienkāršs, pat ja mēs savā ierobežotajā cilvēciskajā gudrībā – vai nezināšanā – to neredzam. Ko mēs domātu par iesācēju algebrā, kurš, veltīgi mēģinājis pusstundu atrisināt grūtu uzdevumu, paziņotu, ka atrisinājums nav iespējams, jo viņš to nevar izdomāt? Tas pats attiecas uz mūsu Bībeles izpēti.

Ja dažas grūtības nepakļaujas pat jūsu lielākajām pūlēm tās atrisināt, nolieciet tās malā un pa to laiku dariet to, ko Dievs jums ir skaidri parādījis. Daži garīgi uzskati ir iegūstami tikai tad, kad mēs esam bijuši labprātīgi sekot tam, ko Dievs mums jau ir pateicis darīt. Tāpēc esiet neatlaidīgi un pacietīgi, pētot Bībeli. Galu galā pacietība ir ticīgo tikums laika galā (sk. Atkl 14:12).

Ko mēs varam mācīties no citiem cilvēkiem, kas ir čakli un pacietīgi pētījuši izaicinošos Bībeles pantus? Kā mēs varam iedrošināt citus nepadoties patiesības meklējumos? Kāpēc mums nav jābaidās, saskaroties ar grūtiem Bībeles pantiem? _____

Risiniet grūtības garīgi un ar lūgšanām

Izlasi Apd 17:11, Apd 8:35 un Apd 15:15, 16. Ko darīja apustuļi un pirmkristiešu draudzes locekļi, saskaroties ar grūtiem jautājumiem? Kāpēc Raksti tik un tā ir vislabākais avots to interpretācijai? _____

_____

_____

Labākais risinājums Bībeles grūtajiem pantiem vienalga ir atrodams pašā Bībelē. Ar Bībeles problēmām vislabāk var tikt galā tad, ja tā tiek pētīta visu Rakstu gaismā, nevis tikai atsevišķi panti, izolēti no citiem pantiem vai no visiem Rakstiem kopumā. Mums patiešām ir jāizmanto Bībele, lai saprastu Bībeli. Mācīties atrast lielās patiesības, kas ir atrodamas Rakstos, ir viena no vissvarīgākajām lietām, ko mēs varam darīt.

Ja tu nesaproti kādu pantu Rakstos, centies atrast kādu gaismu no citiem Bībeles pantiem, kas runā par to pašu tēmu. Vienmēr centies atrast skaidrus Bībeles apgalvojumus, kas izgaismo tos pantus, kas nav tik skaidri. Ir arī ļoti svarīgi nekad neaptumšot un neaizēnot skaidros Rakstu apgalvojumus ar grūti saprotamajiem pantiem. Tā vietā, lai savā izpētē meklētu papildu avotus komentāros vai filosofijā, vai arī zinātnē, mums vajadzētu ļaut Bībeles pantam pašam atklāt mums tā nozīmi.

Ir teikts, ka, atrodoties uz ceļiem, mēs burtiski raugāmies uz grūtībām no citas perspektīvas. Jo lūgšanā mēs signalizējam, ka mums ir vajadzība pēc dievišķās palīdzības, lai izskaidrotu un saprastu Rakstus. Lūgšanā mēs meklējam apgaismību savam prātam ar tā paša Svētā Gara starpniecību, kas inspirēja Bībeles rakstniekus uzrakstīt to, ko viņi uzrakstīja.

Lūgšanā mūsu motīvi ir atvērti, un mēs varam pateikt Dievam, kāpēc mēs gribam saprast to, ko lasām. Lūgšanā mēs lūdzam Dievu atvērt mūsu acis Viņa Vārdam un dot mums labprātīgu garu sekot Viņa patiesībai un praktizēt to. (Tas ir izšķiroši!) Kad Dievs vada mūs ar Svētā Gara starpniecību, atbildot uz mūsu lūgšanām, Viņš nerunā pretī tam, ko Viņš mums ir atklājis Bībelē. Dievs vienmēr būs saskaņā ar Bībeli un apstiprinās to, ko Viņš ir inspirējis Bībeles rakstniekus mums nodot.

Kā lūgšana palīdz jums nonākt pie pareizās domāšanas, lai spētu labāk saprast Dieva Vārdu un paklausīt tam? _____

_____

_____

TĀLĀKIEM PĒTĪJUMIEM:

Izlasi Elenas Vaitas grāmatā “Ceļš pie Kristus” nodaļu “Ko darīt ar šaubām?” (105.–113. lpp.). Izlasi dokumentā “Methods of Bible Study” 8. daļu, kas atrodama šeit: <http://www.adventist-biblicalresearch.org/materials/bible-interpretation-hermeneutics/methods-bible-study>.

Bībelē ir daudzi noslēpumi, ko ierobežotiem cilvēkiem ir grūti aptvert un kas ir pārāk dziļi, lai mēs tos pilnībā izskaidrotu. Tieši tāpēc mums ir vajadzīgs pazemīgs prāts, un mums vajadzētu būt labprātīgiem mācīties ar lūgšanām no Rakstiem. Uzticība Rakstiem ļauj Bībeles pantam – pat ja tā nozīme ir pretēja mūsu izpratnei – teikt to, ko tas patiešām saka. Uzticība Rakstiem respektēs pantu, nevis izmainīs to (jā, ir arī tādi, kas izmaina pašu pantu) vai apies tā patieso nozīmi.

“Kad Dieva Vārdu atver bez godbijības un lūgšanas, kad domas un jūtas nav saistītas pie Dieva vai saskaņā ar Viņa gribu, tad prātu apņem šaubas, un, tieši Bībeli pētot, arvien vairāk nostiprinās neticība. Ienaidsnieks pārvalda domas un piedāvā nepareizus izskaidrojumus. Kad cilvēki vārdos un darbos nemeklē saskaņu ar Dievu, lai cik izglītoti viņi arī būtu, tiem pastāvīgi draud briesmas maldīties Rakstu izpratnē, tādēļ nav droši uzticēties viņu izskaidrojumiem. Tiem, kas Rakstos meklē tikai pretrunas, nav garīgas izpratnes. Ar savu izkropļoto uztveri tie atradīs daudz iemeslu šaubām un neticībai lietās, kas patiesībā ir skaidras un vienkāršas.” (Elena Vaita “Ceļš pie Kristus”, 110., 111. lpp.)

JAUTĀJUMI PĀRDOMĀM:

1. Kāpēc attieksme pret Bībeli, ko mēs pārrunājam šajā nedēļā, ir tik svarīga pareizai Rakstu izpratnei? Kāda veida attieksme pret Bībeli vēl ir svarīga, lai palīdzētu mums to saprast?

---

2. Kāpēc mums nevajadzētu būt pārsteigtiem atrast Bībelē to, ko ir grūti izskaidrot un saprast? Galu galā cik gan neskaitāmas dabas pasaules lietas ir grūti saprotamas! Piemēram, ūdens (ūdens!) līdz pat šai dienai ir noslēpumu pilns.

---

3. Kā mēs kā adventisti varam atbildēt uz Lk23:43 jautājumu, kur (saskaņā ar lielāko daļu tulkojumu) Jēzus pasaka zaglim, ka viņš būs kopā ar Jēzu debesīs šodien? Kā mēs varam atbildēt uz šo jautājumu godīgi? Kā tādi panti kā, piemēram, Jņ 20:17, Māc 9:5 un 1kor 15:16–20, palīdz mums saprast, par ko šeit ir runa?
